

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Felévre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitór sora 25 ft.
 Bélyegdíj minden lírájánál 30 kr.
 A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdá-jában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Magyar színészet.

Negjelent Veszprémi Jenő zombori színigazgatónak bérleti felhívása. Mi nem akarjuk az alkalmat elmulasztani és közönségünknek melegen figyelmébe ajánljuk a társulatot.

Bátran tesszük ezt, dacára annak, hogy még nem is ismerjük erői nagy részét, mert meg vagyunk arról győződve, hogy a társulat egészen jó lesz, — még ha nem is volna az, — ha egészen jól támogatjuk. De semmi okunk sincs abban kételkedni, hogy igazán jó is a társulat. Az a néhány ember, akinek neve és személye előtünk ismeretes, eddig tetszéssel és sikerrel szerepelt Zomborban, és fültesszük az igazgatóról, hogy eddigi színészi és igazgatói tapasztalatait a társulat jelenlegi szervezésénél felhasználta, és igazán meg fog felelni a „finomult műigényeknek“, a melyeket Zombor támaszt.

Különös jelenség, hogy a szintársulatok, amikor távozni készülnek, többnyire azt hajtják, hogy nem részesültek elég támogatásban Zomborban és hogy deficitel mennek el. Mikor aztán újra kiírja a város a pályázatot, ki jelentkezik először is? a legutóbbi, állítólag nem eléggé támogatott társulat. És hogy mennyire kívánczunk ide, annak bizonyítékául megemlíthetjük, hogy a pályázaton bukkott igazgatóktól panaszleveleket kaptunk, hogy mért nem őt választotta a város? Ezen jelenségekkel azt a tanulságot merítjük, hogy mi színpartolás dolgában, még sem vagyunk olyan feketék, aminőnek a színészek a visszavonhatatlanul utolsó bucsuelőadás után festeni akarnak, hanem hogy az igazgatók elég jól találják magukat itt. És ha nem is elégíti ki őket az anyagi eredmény, de azt észreveszik, hogy van itt rokonszenv és érdeklődés a színészet iránt, amelyet csak nem eléggé zsákmányoltak ki — azért akarnak a jövő évben visszajönni.

Volt alkalmunk személyesen meggyőződni arról, hogy Zombor mint u. n. szini „állomás“ igen jó névnek örvend a színigazgatók körében. Bizonyára azért is, mert a páholyok állandó bérlete folytán, minden este, ha mindjárt vasvillák esnek is, biztos 80 ft a bevétel — ha senki se jön is a színházba. Ez oly alap, aminőt aránylag semmiféle más város sem nyújthat színészeinek,

és ezért nálunk bukkhatott igazgató, de miattunk nem!

Amidőn ezt hangsúlyozzuk, arra akarjuk közönségünket figyelmeztetni, hogy innen már milyen kevés kell még ahhoz, hogy Zombor ne csak elégséges, de jó vagy jeles osztályzatot nyerjen a színpártolás terén.

Pártoljuk színészeinket ne csak annyira, hogy meg ne bukjanak, hanem annyira, hogy jövedelmük legyen, amiből ujjat, szépet, érdekeset nyujtani módjukban álljon. Ez a foka a pártolásnak lesz csak igazán érdemes, mert emellett kaphatunk érte vizsorszolgálatokat, élvezetesebb, „finomult műigényeket“ kielégítő előadásokban, amelyekhez aztán már nem azért fogunk elmenni, mert pl. nem tudjuk az estét mivel tölteni, vagy talánközönk van, vagy mert hazafias kötelesség, hanem mert vonz a darab, az előadás, a szereplők, mert élvezetet találunk a színházban!

Azon kölcsönhatásban, amely az anyagi siker és az előadások sikere között fennáll, kell az igazi színpártolásnak jó eredménnyel érvényesülnie. És ezért irtuk fennebb, hogy még a nem jó társulat is jóvá lesz, ha azzá akarjuk tenni. Mi rossz társulatot nem is kaphatunk. Mert az egészen gyenge nem is mer pályázni; aki pedig pályázik, az már a jobbak közül való, és ha nem is volna eléggé szervezve, mikor pályázik, de mikor bejön a városba, akkor már fölszerelte magát mindazon erővel, akiket szükségesnek tartott és megszerezni bírt, hogy nálunk sikert arathasson. Ha aztán az ilyen, alapjában jól szervezett társulat itt nemcsak megélhetést, hanem hasznót is talál, akkor biztosak lehetünk affelől, hogy a társulatnak netán létező minden fogyatkozása azonnal orvosolva lesz. Akkor kapunk újdonságot, amennyi csak kapható, vendégművészt, akit akarunk, műsort, amilyen tetszik stb.

De ehhez erélyes pártolás kell. Közönségünkben mindig megvolt, és gyakran nyilvánult is a színészet iránti meleg érdeklődés. De ez a külön-külön érvényesülő egyéni jóindulat, mint minden szétforgácsolt erő, sohasem érhet el oly sikert, mintha egyesítve nyilvánul.

Ezen pártolási szellemnek egyesítésére hívjuk fel Zombor város műértő közönségét.
 Alakítsunk színpártoló egyesületet!
 Még pedig a következő igen egyszerű alak-

ban. A városban van legalább 300 személy, aki a télen át átlag 10-szer elmegy a színházba. Ha ezek egyesülétté alakulva, évi tagsági díj fejében 2 frtot lefizetnek, együtt van 600 frt, ami a beérkező társulatra óriási haszon, ha egyszerre előre kezébe kapja — és ammellett nekünk nem kerül semmibe! Ugyanis ezen tagsági díj lefizetése feljogosítja a tagokat, hogy 10 előadásra 20 krral olcsóbb jegyekkel mehetnek (szelvényekkel) úgy, hogy pl. a 80 kros jegy csak 60 krra kerüljön, 10 előadás után (amelyet szabadon választhatunk) az egész lefizetett 2 frtot visszakaptuk, a színügynek nagy szolgálatot tettünk, lehetővé tesszük a társulatnak a jobb szervezkedést sat., Zombor városát azon hazafias városok névsorába emeljük, a melyekben a színpártolást anyagilag is gyakorolják, és magunknak, mint egyesületi tagoknak még külön előnyöket is biztosítottunk pl. bérletszűnetes előadásoknál a jegyek fentartása és hasonlókban.

Bírjuk Veszprémi kijelentését, hogy a fenti kedvezményeket megadni kész, és egészen nyugodtak vagyunk az iránt is, hogy minden következő igazgató bennünket ebben, sőt ha nagyobb erőnk lesz, nagyobb kedvezményekben is szívesen részesít. S még nagyobb lesz érdemünk azáltal, ha ezen egyesület segíti megvalósítani a bács megyei színikerület tervét.

Kérjük hazafias közönségünket, karolja fel ez eszmét, és iratkozzék tömegesen alá a kibocsátandó aláírási ivenek.

A szintársulat december 1-én jön Zomborba, addig remélhetőleg együtt lesz annyi aláíró, hogy az egyesületet megalakíthatjuk. A díjat 1-én befizetnök és mindjárt megkapnök az igazgatótól a tagsági jeggyel járó 10 szelvényt.

Különösen a nagyszámú és mindenkor hazafias műpártolónak bizonyult hivatalnokai karban óhajtanók ez eszme minél melegebb felkarolását és tömeges pártolását.

Dr. Pataj Sándor.

A regále-megváltási ügyek tudvalevőleg még a múlt évben mind elintéztettek és mindazok, akiket a jogaim meg nem illetett, kártalanítási kérvényekkel elutasítottak. Miuthogy azóta számosan részben kegyelmi kérvényt, részben pedig újabb bizonyítékokkal igazolt beadványt intéztek a pénzügyi miniszterhez, a miniszterium mindezeket a kérvényeket újból feltülvizsgálta és a napokban el is intézte.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Megmondtam én . . .

*Megmondtam én azt tenéked,
 Mintha már rég tudtam volna:
 Ha elhagysz, úgy már a földön
 Velem együtt jutsz pokolba.*

*De hisz' soh'sem szeretél te,
 Kezeden csak játék voltam;
 Eldobtál — s most majd meg szakad
 Szívünk a nagy fájdalomban.*

*Óh mint fáj, mint fáj az nékem,
 Hogy így tönkre megy két élet!
 De még százszor jobban fáj, hogy
 Mért szeretlek most is téged!*

Törött virág, törött szív . . .

*Ha a virágot eltöröd,
 Kioltod életét —
 Ez mit se tesz, mert más keressz
 A kertbe' van elég . . .*

*De jaj, ha egy szív megtörik,
 Mely hitt és szeretett:
 Helyébe mást keresni — nem,
 Többé soh'sem lehet!*

JÓKOR.

Németből: Spanyol József.

Nyugtalanul járkált vendégei sorában. Körülötte a teremnek ama halk homályos zaja hullámozott, mely a szórakozó ember fülének kellemesebben cseng, mint a legszebb zene: hangos női nevetés, elfojtott beszéd és a legyezők csattogása. Időről-időre egy-egy csoportnál időzött és résztvevett a beszédben, de csak is addig, amíg azt az udvariasság s a háziasszony kötelessége megkövetelték. Szembetűnően szórakozott volt és tekintete ismételtelen a tág ajtónyílás felé kóborolt, melynek keretében az öreg komornyik áll. Senkisémet jött! könyveden sóhajtott és körütné, mint a háziasszony kötelességét a társaságban, folytatá.

„Még mindig szép asszony!“ mondá mögötte egy kövér órnagy.

„Még mindig? Alig haladta még meg a harmincat!“
 „Különös, hogy még nem ment férjhez!“ szolt közbe egy harmadik.

„Egyáltalában nem gyászolhatja első férjét; az egy hatvanas közzvényes ur volt, a ki most már öt éve holt!“

„Nem akarja szabadságát feláldozni.“

„Vagy, mondja inkább, az illó házasság örömeit már kiélvezte s előbbrevalónak tartja, kezét egyszersmind szívével együtt ajándékozni el — de ez még nem szólt meg.“

„Hogy ön ezt nem vette észre? A mi afrika-utazónknak, Gerlach urnak szíve érte dobog.“

Ezalatt a sokat emlegetett asszony a bejáráshoz lépett és egypár szót váltott az öreg komornyikkal. A mint most a homályos, selyemmel körülvevett ajtónyílásban állott, fejedelmi termete világosan tűnt föl.

Szép volt, ezt maguk a nők is elismerték, ezek a legszigorubb bírálói sajtát nemüknek.

Gerlach urat várta.

Alig hogy levetette gyermekcipőit, családja tanácsát követve, kezét az öreg bárónak ajándékozta. A mint ezt háni kezdte, meghalt a báró. Ezt az új szabadságot kihasználta és körülvetette magát egy sereg imádóval. Nemcsak udvaroltak neki, hanem sokan meg is kérték őt. A felelet mindig kosár volt. A legtöbb természetesen vagyona után áhitozott. Ezeket csakhamar kiismerte. Másokon szellemesen túladott; tetszeni nem tetszett neki egyik sem.

Csak egyszer ingadozott. A szalonnak egy sokat ünnevelt hóse volt férfiú ellenképe: szép és ragyogó! Nem éppen jelentéktelen személyiségnek tűnt fel, gazdag is volt, és nagy carriere kezdetén állott; szembetűnően csakis ő utána törekedett. Gondolkodási időt kért és sokáig habozott — végre ez is megkapta a diszesen font kosárkát. Azt írta neki, hogy csak megtisztelve érezheti magát ajánlata által, de szíve néma maradt.

Most végre ez megszólalt, új, eddig ismeretlen igazgatottság hevitette őt át; még sohasem érezte magát oly fiatalnak.

A percek számálta, míg megjelent. Nem volt szép, meglehetősen ügyetlenül is mozgott a szalon illatos levegőjében, keveset beszélt, sőt bátoratlan volt a szép nők közelében. Egy ragyogó szempár előtt a magától földre süllyesztte s a szép asszony közelsége egészen zavarba hozta. Néha, a mikor tűzbe jött s mindenről maga körül megfélekedezett, könnyedén és simán folyt ajkairól a beszéd, de a mikor az szeméit rávetette, zavartan némult el. Igen ő másféle volt, mint a nő környezete, jól tudta ezt. Ez a gondolat hatolt keresztül agyán, a mint most lassan és habozva a terembe visszament. Igen, várta őt, de az nem jött.

Késő éjjel, amikor az utolsó vendég is eltűnt, még sokáig ült a kandallónál és a sülstörgő lángba bámult. Másnap szembetűnően le volt hangolva. S a mint ismét éjszaka lón, nem gyújtott világot és álmódóva, némán ült egy fauteuilben, újból kedvenc helyén. Diszes, selyemharisnyás lábát, amely az egyszerű háziöltöny alól ki-

A fogyasztási adók idei bevételi eredményei az egyes ágaknál, nevezetesen a boradónál észlelhető visszaesés dacára, egészen véve igen kedvezőnek mondhatók s mindenesetre jelentékenyen túljágnak haladni a költségvetésileg megállapított előirányzatot. Mint értesülünk, a múlt hó végéig a fogyasztási adók bevételeinek főösszege a jövő évi előirányzathoz képest — az évrnek megfelelő szakára számítva az utóbbit is — több, mint 3 millió frtnyi többletet tüntet föl.

A kincstári kimutatás az év harmadik negyedéről a napokban jelent meg. E szerint az összes bevétel volt 105.086.300 forint 73 krajcár, tavaly pedig 100.394.792 frt 97 $\frac{1}{2}$ kr, vagyis 4.691.507 frt 57 $\frac{1}{2}$ kral kedvezőbb, mint a múlt év hasonló időszakában. Az összes kiadás volt 100.458.416 frt 26 $\frac{1}{2}$ kral, tavaly pedig 88.738.472 frt 74 kr, vagyis 11.719.943 frt 52 $\frac{1}{2}$ kral kedvezőtlenebb, mint a múlt év hasonló időszakában. Összevetve a bevételeket és kiadásokat, az év harmadik negyedének mérlege 7.028.435 frt 77 kral kedvezőtlenebb mint a múlt év harmadik negyedéé. A jelentékenyebb eltérések a következők: A bevételeknél: Egyenes adóknál 629.289 frt 81 $\frac{1}{2}$ kral. Fogyasztási adóknál 1.321.075 frt 69 kral. Italmérsi jövedéknél 296.881 frt 25 kral. Dohányjövédéknél 741.837 frt 63 $\frac{1}{2}$ kral. Sójövédéknél 240.977 frt 71 kral. Pénzverdénél 243.830 frt 93 kral több volt a bevétel, mint a múlt év hasonló időszakában. A kereskedelmi tárca bevételei 790.542 frt 37 kral kedvezőbbek, mint a múlt év hasonló időszakában. A posta- és távüdvjövédék bevételei 286.848 frt 22 $\frac{1}{2}$ kral, a m. kir. államvasutak üzleti bevételei pedig 2.045.040 frt 81 kral kedvezőbbek a múlt év hasonló időszakának eredményeinél. Megjegyzetjük, hogy a magyar államvasutak múlt évi eredményeiben a magyar éjszakai keleti vasut 1.229.957 frt 68 kral bevételét nem foglaltatták. Az állami erők bevételei a múlt év hasonló időszakának eredményeinél 235.870 frt 46 kral kedvezőbbek. — A kiadásoknál: közöslgyi kiadásokra 784.768 frt 31 kral több használtattak fel, mint a múlt év hasonló időszakában. Az államadósságok összes neméinél 8.983.817 frt 02 kral több volt a kiadás, mint a múlt év hasonló időszakában. Ez onnét van, hogy az italmérsi jogok után adott kártalanítási tőkék kamatai csak igen kis összeggel, a magyar-gácsországi, magyar éjszakai keleti és az osztrák-magyar államvasut megváltása folytán elvállalt adósság kamatai pedig a múlt év hasonló időszakában még nem fordultak elő. A vasuti kamatbiztosítási előlegeknél mutatkozó, 636.554 frt 46 kral kedvezőbb eredmény a vasutak államcsinálásának következménye. A kereskedelmi miniszterium 507.516 frt 02 $\frac{1}{2}$ kral nagyobb kiadásait jóval magasabb bevételek ellensúlyozták. A m. kir. államvasutak kiadásai 1.214.405 frt 16 kral többet tettek ki, mint a múlt év hasonló időszakában. Ez onnét van, hogy a múlt évi III. évnegyedi eredményben a magyar éjszakai keleti vasut 712.493 frt 16 kral kiadásai nem szerepeltek. Az ezen összegnek leszámítása után mutatkozó 501.912 frt kiadási többlet a vonatszaporulatnak, a nagyobb teljesítménynek és a magasabb költségelőirányzatnak következménye.

Helyi és megyei hírek.

Sélly Sándor Zomborban. A szegedi kir. tábla érdemes elnöke egy heti itt időzés után elhagyta városunkat. E hét alatt megvizsgálta törvényszékünk ügykezelését a legapróbb részletekig, megjelölte a további működés irányát s figyelmeztetett ott, ahol javítani valót talált. Mi a kir. táblai elnök itt léteinek üdvös hatásait nem oly oldalról fogjuk fel, mint a hogy azt sokan feltüntetni szerették. A legközvetlenebb hasznát törvényszékünk elnöke s bírái fogják huzni, mert megismerkedtek a táblai elnök intencióival, megismerkedtek a felelősséggel és szándokával, s így könnyebb leendő nekik Séllynek segítségére lenni, nehéz feladatában. Ebben áll a vizsgálatnak haszna a bíróságra. A jogkereső közönség pedig megnyugvással vendi azt, hogy az igazságszolgáltatás érdekeit — mert ez képezi a jogállam alapját — a lehető legnagyobb lelkiismeretességgel felfogni nemcsak a helybeli törvényszék kötelessége, hanem kötelessége a közvetlen felügyelő hatóságnak, a királyi tábla elnökének is, az ellenőrzést

látszott, a kandalló rostélyára tette, arcát, melyet a láng veresessé világított meg, kezére támasztotta.

Nagyon szomorú volt bensője. Miért nem jött el? Talán kezdi őt elhanyagolni?

Most hirtelen elébe állt az öreg szolgáló: „Gerlach ur!”

Felugrott, lámpát gyújtott s bevezette őt. A mint ez a küszöbön átlépett — ünnepi és kifogástalan bálilöltönyben — először hagyta el őt szokott biztossága. Ez is zavart volt s így tiltak némán egymással szemben a kandallónál, besugározva a veres lángtól.

Mint a villám cikázott most fel benne a gondolat: Házassági ajánlat! A vér szívéhez tödült és hevesen lüktetett ereiben. Nehezen vett lélekzetet s bizonytalanul rebegte el a legszükségesebb társalgási kifejezéseket.

A férfi annyira tapasztalatlanul volt a nők kegyét és ellenszenvét illetőleg, hogy bizony nem volt tisztában a nő hajlamáról. És ez most kedveségének kantársárait megeresztette és egész szívét szavaiba fektette, úgy hogy a szegény zavarban lévő férfit előtte majd pirossá s majd halványá lett. Aztán kedve néhájára, tudományára, utazásaira terelte őt. Lassan-lassan megszabadult azon átok alól, mely reája nehezedett és először halkan és akadovva beszélt, később heves ékesszólással, beszélt Hellasról és romjairól, keletről és embereiről, oly dolgokat rajzolt neki, amiket sohasem hallott, annál kevésbé látott, mert mi az a holt betű a meleg, élő lehellettel szemben, mely emberajkról a szívhez hatol?

És aztán elbeszélte, amint ő egyszer enyhe, tiszta holdvilágos este egy nilusi hajó tetején fektött, ez halk csobogással végig siklott az ezüst ragyogású folyamón, templomromok és távoli pyramisok előtt, az evezősök melancholikus zenéje mellett, mint fogta el őt végtelen álmódos. És e közben oly becsületes, oly szomorúan gyöngéd szemekkel nézte őt, úgy hogy szíve tónradva dobogott. Ki szólalt meg először, nem tudták; bizonyára a nő volt az, aki megtalálta a mentő szót; de akkor aztán gyöngéd hajlama keble mélyéből oly feltartóztatlanul tört elő, mint egy hegyi folyó. Eltűnt a félnék

pontosan gyakorolni. Hogy mit mondott a tábla elnöke a vizsgálat végeztével a törvényszék tagjainak, szóval, hogy milyen volt ezen magán beszélgetés, azt tudunk azért nem lehet, mert nem voltunk ott; azt azonban igen természetesnek találjuk, hogy amint máshol is az országban vannak az igazságszolgáltatás terén javítani valók, ugy ez eset itt is fenforog, természetesen találjuk tehát azt is, hogy a táblai elnök célját az igazságszolgáltatás érdekeinek a vezetésére bizott területen való lehető legjobb kielégítése képezi s így kötelességének tartotta e nagy munkánál bíráink teljes odaadására apelálni. — A kir. tábla elnökének tiszteletére Széchenyi József kir. törvényszéki elnök házában szombaton este fényes lakomát adott, melyen városunk előkelősége nagy számmal volt képviselve. A lakomán 32-en vettek részt. A negyedik fogásnál Széchenyi elnök lendületteljes szavakkal emlékezett meg Sélly érdemeiről s arról az osztatlan elismerésről, melyben a táblai elnöknek az igazságszolgáltatás javítását célzó munkássága mindenfelé részesül. Igéri, hogy a vezetésére bizott törvényszék Séllyt e munkájában minden erejével támogatni fogja. — Majd Kosza László mondott Séllyre egy nagy hatást keltett áldomást, melyben gyönyörűen fejté ki, miként párosul az elnökben a köteles felelősséggel szigor a lélek s a szív jószágával. — Az előkelő társaság pompás hangulatát legjobban igazolja az a körülmény, hogy a festelen mulatságnak csak a reggeli órákban lett vége. Sélly elnök Széchenyi elnök vendégszerető házáat bizonylat a legszebb emlékekkel hagyta el.

A főügyész városunkban. A szegedi kir. főügyész, Lobmayer István, pár nap óta városunkban idős s vizsgálja a helybeli kir. ügyészséget. Mint halljuk, a főügyész ur a pontos ügykezeléssel teljesen meg volt elégedve.

Sándor Béla főispán ur tegnap Apatinba utazott az ottani szolgabírószálg megvizsgálása végett és még a napet visszatért Zomborba.

Táblai tanácsjegyző. Az igazságszolgabírószálg minister Haller Gábor, szabadkai kir. törvényszéki aljegyzőt, a szegedi kir. itélőtáblához tanácsjegyzőül rendelte be.

Kinevezés. Az igazságszolgabírószálg Kirscht Ágoston óbecsei kir. járásbírószálg joggyakornokot a nagybecskereki kir. törvényszékhez aljegyzőül nevezte ki.

Márton napja. Csataalján fényesen ünnepelték meg f. hó 11-én Márton napját. A nyugalomba vonuló plébános Láng Márton népnapiját ülé és búcsúzótt tartott. Az ünnepi ebédnél résztvettek: a községi előjáróság és tanítói kar, Berényi apát, Schröder esperes, többben papársai és barátjai közül. Az első felköszöntőt a házigazda az újonnan kinevezett kalocsai érsekre Császka György ó excellenciájára mondta, mit az egész vendégkoszoru felállva hallgattott végig. Második felköszöntőjében a szántóvái kerületi papságtól búcsúzótt el; szemébe tödül könyük hirdették, hogy szavai szívből jönnék és hogy szívhez szóltak, mutatva az általános megalottság. A szántóvái kerület nevében Schröder esperes felelt; szépen alkalmazva szt. Márton püspök tanítványainak szavait: „Cur nos Pater deseris... Majd a szomszéd bajai kerületnek mondott az ünnepeit „Isten hozzád“ ot; melyet a kerületi esperes Berényi viszonzott. Ezekután a község előjáróságától és tanítókattól vett búcsút; végül minden jelen volt és távol levő barátjának mondott érzékeny valét. A távolból, e lap hasábjairól is szívélyes „Isten hozzád“ ot kiáltunk a távozonak azon vigasztaló reményben, hogy megfogott erejének megfelelő szűkebb tért is munkássággal fogja betölteni, a közügyek derék harcosa marad; hogy ama szög jeligeről még sokáig le nem tesz: „hass, alkoss, gyarapíts és a haza fényre derül!“

Eljegyzés. Dr. Kovacsits Cezár eljegyezte Horváth Irma kisasszonyt, dr. Horváth Ákos arvaszéki tlnök testvérét.

Régiségek és a vasutépítés. A magyar királyi államvasutak igazgatósága a vasutépítési vezetőségeknek rendeltileg hagyta meg, hogy az építkezésnél talált régiségekről azonnal tegyenek jelentést a nemzeti muzeumnak, a magyar tud. akadémiának és a kolozsvári muzeum igazgatóságának. A magyar kir. államvasutak igazgatóságát az indította e rendelet kibocsátására, hogy már eddig is több eset fordult elő földmunkálatok alkalmával, hogy érdekes régészeti és őslény-

tudós és az égő szerelmes heves ékesszólással törtetett szívéhez. Ekkor a nő patakzó könnyekre fakadva, karjaiba siklott s így tartották egymást körülkarolva, szótalanul csendes boldogságban. A tűz üdvkivánátat sercegte hozzá, távolról tompa kocsizörej hallatszott. Ez emlékeztette a boldogokat arra, hogy kivülük még egy világ van.

„És most mondd meg te csodálatos ember, miért nem beszéltél te előbb? Nem láttad hajlamomat?“

„Nagyon magasan álltál felettem s most is úgy érzem magam, mintha álmodnám, honnan vettem volna azt a bátorságot? En nem olyan férfi vagyok, aki a nőknek tetszik.“

„Nekem éppen úgy tetszel, mint amilyen vagy. És mégis vettél bátorságot. Különbön miért jöttél te ezen ünnepi ruhában s ezen órában?“

„Mire emlékeztetsz te engem? Nem sokára itt lesznek a vendégek és éppen most...“

„Vendégek?“

„No igen, hiszen én is meg vagyok hívva.“

S ekközben kihuzta zsebéből a lithographált kártyácskát.

Báróné... asszonynak van szerencsége... Gerlach urat stb.

„És ezért jöttél?“

„Hát mi másért?“

„Hiszen az tegnap volt. Nézz ide. Itt esütörtök áll s ma péntek van. Ezért vártalak én téged tegnap hazatalan! S miután te most oly ünnepiesen jelentél meg, azt hittem kezemet akarod megkérni.“ S vidám, hangos nevetésbe tört ki.

„És különben még sokáig nem szóltál volna?“

„Nem!“

„Nos, akkor ezen kártyát keretbe foglalhatjuk és föléje aranybetűkkel ezen szavakat írhatjuk: Egy napipal később!“

„Nem“, mondá komolyan, mialatt őt hevesen magához vonta. „Följe ezt írjuk: Jókora.“

tani tárgyak kerültek felszínre. Nehogy ezek kárba vesszenek, a kevésbé értékeseket díjtalanul rendeli átadni a köztintezeteknek, míg nagyobb, értékesebb leletekről közvetlenül a kereskedelmi miniszterhez utasítja jelenléteikkel a vasutépítési vezetőségek.

Az elhallgatott feleségek. Operettbe illő történet az, a mit egy fővárosi lapban olvasunk, s a minek az első fölvonása erre mifelénk, folytatása a derék Mikádóék országában és az utolsó fölvonása megint csak itt játszódott le. Hiszen országszerte nagy érdeklődés kísérte azt a házasságot, a melyiket egy magyar származású, elég magas kinai hivatalnok, kötött nemrég itthon. A mikádónak ez a magyar származású hivatalnoka annak idején hosszú szabadságot élvezett, a melyiket itt töltött a szállóféldjén. Itthon legényembernek néztek és ő is annak tartotta magát; mint ilyennek pedig nyitva áll a házasság útja. Meg is házasodott s a szabadság idő alatt, át is élte feleségével a mézesmedvet s nászuton is volt. Végre letelt a szabadság, baka kellett vitorláznia Mikádóék birodalmába. Elutaztak végképt és itthon már el is felelték az érdekes fiatal embert, meg a feleségét is. És mi történik a napokban? Azt halljuk, hogy egy szép, de bánatos fiatal menyecske vitorlázott haza mihozzánk, a cifra legyezők érdekes országából. Hazajött az ő jó szülővárosába s esze ágában sincs többé visszamenni abba az operette világba, a hová a férje vitte őt. Hát bizony a férjem uram a hosszú szabadság után haza vitte az ő magyar feleségét a kínai fészekbe, el is halmozta őt sok csesebecével, tartotta is edes szóval és forró öleléssel. És így ment ez ott a mandarin házában jókora darabig; az idegen világot meg is tudta volna tán szakadni a magyar asszonyka, ha észre nem veszi, hogy ő itt már az — *ötödik* feleség. Hja, ezt tudni kellett volna egy okos, európai műveltségű asszonynak, hogy ez itt így megy — védekezett a földi éden tulajdonosa, az ötödik feleség birtokosa, aki ugylátszik, egészen nemzetközien szerzi össze a — családját A jófajta magyar uri vér azonban, ami a mélyen megbántott és csalódott asszonynakban pezseg — megundorodva utasította vissza ezt az állapotot és erőlyesen kettészakította a viszonyt, faképnél hagyta Mikádó király ur földi jókban duskalkodó magyarba ojtott mandarinját, aki most a megmaradt négy közt osztja fel érzelmét.

Körözés. A zombori kir. törvényszék hivatalos uton teszi közzé a következő sorokat: Csalás büntetével vádolt Nikolics Milos ismeretlen tartózkodású helye feltehető nem lévén, országszerte való köröztetése elrendelve lett azzal, hogy kérekerülése esetén ide szállítása végett a legközelebbi kir. ügyészségnek átadandó. Személyleírása: mérsáros, nős, 39 éves, g. kel. termete közép, arca hosszas, szemei kékkek, orra és szája rendes, haja barna, fogai épek, szakála beretvált.

Meggyilkolt csárdás. Szomorú véget ért a csébi pusztai csárdás. Schaffer Miklós, a csárda tulajdonosa, magányosan élt a pusztán. E hó 11-én egy három tagból álló csendőrorjárat ment arra el s benéztek a csárdába, ahol mindig találtak egy két gyanus alak. Most azonban nem volt ott senki. Csak Schaffer Miklós fektült a szoba közepén meggyilkolva. A tettesek teljesen ismeretlenek s kilitükre nézve semmi utbaigazítás nincs. A csendőrség erőlyes nyomozást indított meg.

Körörvos. Szilbási körörvossá a napokban dr. Leuchter Izidort választották meg.

Pályázat. Gákova községében az írtésedésben levő jegyzői és irnoki állásokra december hó 10 iki záros határidővel pályázat nyitattott.

A nyugtalan Zenta. Hogy is mondja a nóta? „Azért asszony, hogy megcsaljon...“ Azért Zenta, hogy békén ne maradjon. A „Z. K.“ a legújabb zentai jelenetekről a következőket írja: Zenta város képviselőtének november 14-iki közgyűlésén Szabó László újabb felbujtogatása folytán ismét a legsajnálraméltóbb jelenetek játszódtak le, melyeknek éle egyenesen Boromiszta János polgármester ellen irányult, s pedig nem kisebb bosszuszomjával és igazságtalan érzettel, mint a multban már egyszer végigjátszódtott. U. i. Gombos Zsigmond, gazd. tanácsos sikkasztása miatt Szabó László, hogy csatlósait, az árverező bizottságot megvédjé, erőnek erejével a polgármestert tüntette fel „bűnbak“ gyanánt. Persze, a mameluk-had rázengte az „igent“-t! Vészemet kapván most Szabó, azt indítványozta, hogy Boromiszta, polgármester — függesztessék föl. Ezek után nem maradt egyéb tennivalója a polgármesternek, mint hogy a közgyűlést — feloszlatta. — A vezér elnökle alatt a párt d. u. 3 órákor összejött s azt határozta, hogy e tárgyban deputációt küld egyenesen a miniszterhez.

A Rudits-féle levéltár. A Rudits féle levéltár bonyolódott irathalmazának rendezésével tudvalevőleg jeles történéstünknek s lapunk belmunkatársát dr. Dudás Gyulát bizta meg megyénk. Dr. Dudás a nehéz munkával már elkészült s a levéltárt rendezve át is adta.

Topolyán irnokk Nagy Sándor választott meg. **Elsikkasztott 300 frt.** Popper Lajos mérsáros volt Ujvidéken. Azonban dacára annak, hogy taglóval, késsel és bárdal dolgozott, kiltünően értett amaz uri mulatsághoz is, a mely oly divatosá lett a mai korban s a mely nem áll egyébből, mint a rábizott pénzt a saját céljaira elhasználni. Ezt a szép passziót leginkább a tollal dolgozó urak szokták praktizálni, mig az egyéb foglalkozású emberek csak „lopni“ szoktak. Nos hat Popper János még a mult hó végén elsikkasztott 300 frtot. De mert az összeget keresték és mert véletlenül éppen rajta keresték, hát szépen kerekelt oldott, s talán utját a szab. kir. városból egyenesen a sikkasztók házája felé vette: Amerika felé. Az ujvidéki rendőrkapitány-ság azonban szívesen marasztalná őt s a napokban intézkedett, is hogy a derék mérsáros mielőbb hazakerüljön. Közli a személyleírását is, mely szerint Popper János 46 éves, termete közép, arca kerek, szemei barnák, haja gesztenyés, kopasz, szakála, bajusza vörös, orra és szája rendes, különös ismertető jelei nincsenek. — Aztán kéri a rendőrséget, hogy ha netán rátálnának, őrizték meg a jó madarat, a mig ő intézkedik a hazaszállítása iránt.

Agár-verseny. A bács-bodroghmegyei agárász-egylet e hó 22-én Szabadka város határában agár-versenyt rendez.

Határrendezés. A zombor-monostorszeghi határdombokat elszántották s így szükségesnek mutatkozott a határvonal újabb megfektetése. Meg is fog ez történni a megye s városunk illetékes közegeivel, e hó 25-én. amidőn a két törvényhatóság kiküldöttéi el fogják igazítani a határkérdést.

Melléklet a „Bácska” 89-ik számához.

Esküvő. Frankl István szabadkai városi főmérnök, szombaton vezette oltárhoz az ottani Teréz-templomban Vojnics Ilonka kisasszonyt, néhai Vojnics Fábuss leányát.

Árnfelvétel megszüntetése. A cs. és kir. szab. Dunagőzhajózási társaság a Budapest és Belgrád, valamint a Szeged és Titel között fekvő állomások egymással való forgalmában az árnfelvételt november hó 30-án, Futak állomáson pedig már 15-én megszünteti.

Nőtlen ifjak társulata. Adán egy ifjúsági kör van alakulóban, melynek célja a művelt társalgás terjesztése s a magyarság érdekeinek istápolása. A megyei törvényhatóságok beküldött alapszabályok egyik legérdekesebb pontja az, hogy az egyesületnek tagjai 18 éven felüli nőtelen férfiak lehetnek. — Hát Adán olyan sok a nőgyűlölő!

A filipovai kaszinó-egyesület alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

Vérnász. O-Palánkán szomorú lakodalom folyt le, olyan, amelyik után nem következtek be a mézes hetek. A vőlegény zsandárkézre került, s az új asszony is szalmaözvegy lett házassága első óráiban. Ugy történt az eset, hogy a négy Zomboresev testvér haragra kelt a négy Plosinczki testvérral egy leány miatt, a ki az idősebb Zomboresev fiához vonzódott, de a kit az idősebb Plosinczki is halálisan szeretett. Megtörtént az eljegyzés is és nem sokára rá megülték a lakodalmat. A Plosinczki fiú nagyon elkeseredett, de azért a lakodalom napján sem tett kárt senkiben. Abból állt az egész mérge, hogy bandát fogadott és három testvérvél amugy bácskaiasnak nekifutott az ivásnak. Mikor aztán a bor már a fejükbe szállott, tamburaszó mellett odavonultak a lakodalmas ház elé és megindító nótákat daloltak a hűtlen szeretőről. A dolog vége az lett, hogy a nagy nótázásra kirohant a házból a négy Zomboresev testvér és a lakodalmas nép szemellettára éktelen veredés kezdődött az utcán, mely azzal végződött, hogy a Zomboresevek agyoncsapták a legöregebb Plosinczkyt, s a másik háromat is csunyan helybenhagyták. A Zomboreseveket a csendőrség letartóztatta. A vőlegényt úgy vitték el a menyasszony mellől.

A baja-zombor-újvidéki vasút közgazgatási bejárása. Nevezett vasút közgazgatási bejárása november hó 25-én veendő kezdetét. Lakatos Aladár miniszteri titkár vezetése alatt. Megyénket Schmausz alispán és Hoffmann kir. főmérnök urak fogják képviselni. Az érdekeltek nevezett napon d. e. 9 órakor gyűlnek össze Baján, a városi háznál. A bejárás programja a következő: nov. 25.: Baja, Vaskút, Gara, Gyurty, Rigyica; nov. 26.: Krusevlya, Sztanisics, Gákova, Zombor; nov. 27.: Zombor, Sztapár Bresztovác; nov. 28. (Hódsághon); R. Militics, Hódságh, Parabut, Bácsújfalú, Tovariso, Paraga, Szilbás; nov. 29. utazás Újvidékre; nov. 30.: Bulkesz, Kulpin, Petrovác, Alpár Pusztá, Piros, O Futak, Újvidék. A megyei hatóság meghagyta a bejárás terület főszolgabírának, hogy az érdekeltek megjelenéséről gondoskodjon.

Színházunk tájéka most egészen megelégedett. A szerb társulat, amely még egyelőre este vendégszerelések által akarja közönségének egyre csökkenő érdeklődését fölvidlanyozni, alig hagyja el Thalia templomát, már beköltözik az új, magyar felekezeti papjai, kiknek főrahobánjára, Veszprémy, már el is jött, hogy a hívektől az „aldozatot” beszédje. Kívánunk neki fényes sikert.

Gyaszir. Sprodt Ernő István, életének 6-ik évében, 1891. évi november hó 16-án reggeli 9 órakor elhunyt. Hült tetemei november hó 17-én délután 3 órakor fogtak a róm. kath. Szent-Rókus sarkterben örök nyugalomra tetetni. Zomborban, november hó 16-án. Béke banyáira! Sprodt Mátyás, atyja. Sprodt szül. Duchon Emilia, anyja. Sprodt Béla, fiúve. Duchon Béla, nagyatya, Duchon Béláné, nagyanyja. Duchon Mariška, nagynénje. Dr. Duchon János, nagybátyja.

Körözött családapa. Nesztor Áron újvidéki kövacslegény még az 1885. év folyamán eltávozott hazulról s azóta fejle se nézett Újvidék városának, pedig feleség és gyermekek is várják haza. Vagy lehet, hogy talán éppen ezért nem akar hazakerülni? A nyomorban hagyott anyja végre kénytelen volt a napokban a rendőrséghez fordulni, hogy az teremse elő az ő lelketlen urát. A rendőrség azonban intézkedett is és elrendelte a kegyetlen ember országos körözését.

Esküvő. Dr. Tamás Antal, dorozslói községi orvos, folyó hó 24-én délelőtt esküszik örök hűséget a zombori róm. kath. templomban Traupmann Flóra kisasszonynak, néhai Traupmann Endre kir. mérnök leányának.

Meggyilkolt gyermek. Momirov Pájó, újvidéki gazdaember, f. hó 12-én reggel elment Begecsre szénáért, neje kiment a piacra, s kicsinyét István nevű 7 éves fiára bízta. Mikor az asszony haza jött a piacról, Istvánt halva találta a ktszöbön, hullaja késsel össze volt szúrkálva. A gyilkost nyomozzák.

Szöktetés. Nem is olyan ritka dolog minálunk az a leányszöktetés, szerb parasztjaink elég sűrűn praktizálják azt. A legutóbbi eset O-Becsen történt, és pedig a múlt héten. Miskovits Milivoj és Stókits Milica már régóta vonzódtak egymáshoz, egymáséi is lettek volna, ha az apa meg nem tagadja áldását. De hát van e leleményesebb ember a világon, mint a szerelmes pár! Milivoj is találekony lett s rábeszélte Milicát, hogy szökjenek meg. Milica beleegyezett s így történt, hogy egy este Milica „uszkoesizott” (ez a szöktetés szerb kifejezése) Milivojjal egy szállásra. Az apa jelentést tett erről a csendőroknél, kik harmadnapra fel is találták a gerléket, de már nem tudták szétgyszarni őket, meg maradtak férj- és feleségnek, ha mindjárt balkézről is.

A difteritisz. A difteritisz, mely még mindig szedi városunkban áldozatait, most egy 24 éves leányt támadott meg. Egy helybeli uri családnál volt dajka, itt érte el a veszedelmes betegség s most a kórházban ápolják. Ez eset is eléggé bizonyítja, mennyire ajánlatos, különösen a mostani nedves, bacillustelt időben az elővigyázat.

Meteorok. Nagyszerű csillaghullást láthattunk volna az e hó 13-ról 14-re virradó éjjelen, ha véletlenül el nem borul az ég nap. Csillagászok szerint ugyanis ekkor a „nagy oroszlan” csillagképből sok meteor hullott alá. Oly sűrűn hasították át a légkört, mint a gyorsan szállingó hó. Ez a sok milliárd meteorból álló raj minden 33. évben térsz vissza s azt hiszik, hogy az eltűnt Biela-

féle üstökösnek a szétzúzott párnái és roncsai. Először 1799-ben tűntek fel e meteorok, másodszor 1833-ban, harmadszor 1866-ban; negyedszer 2000-ben fognak feltűnni. A most feltűnő raj a kilenc év múlva érkező főrajnak pusztán előhírnökei. November 20-tól 27-ig is több meteorcsapatot lehet majd látni a „bika” és az „Androméda” csillagképben.

Esküvő. Dr. Grünbaum Pál ügyvéd s az „O-Becse és Vidéke” ügyes szerkesztője, e hó 22-én délelőtt 1/2 9 órakor a szegedi izr. templomban, esküszik örök hűséget Czukor Erzsike kisasszonynak, dr. Czukor Ignác leányának.

Csődmezsünetés. A szabadkai kir. törvényszék a Schäfer Lajos, szabadkai lakos ellenében fenállott csődöt megszüntette.

Idegnek névsora a „Vadászkürt” szállóiban november 13-tól 16-ig. Haberdik Vilmos cs. kir. főhadnagy Budapest. Schreier hegedű virtuos Arad. Tschelnitz Oszkár ker. utazó Bécs. Herczog Mór kereskedő Eszék. Engelsberg Gyula ker. utazó Bécs. Löbl Sándor gazdálkodó Cserevenka. Beck Hugó kereskedő Szabadka. Geb Fülöp kereskedő Elek. Gfrerer Miklós épít. vállalkozó Budapest. Singer S. ker. utazó Bécs. Mezey Béla ker. utazó Budapest. Szemző Mátyás földbírtokos P. Kula. Schafranek M. kereskedő Jigendorf. Löwinger S. keresk. utazó Budapest. Spitzer Alfréd gyáros Bécs. Nikics Milos mérnök Belgrád. Pohacssek J. ker. utazó Potsdam. Hunyadi István ker. utazó Szeged. Lampel Pál gazdasági Csurgó. Tóber Henrik hivatalnok Szabadka. Tóber József pénztárnok Szabadka. Haller Alajos Veprovác. Grosz Sámuel kereskedő Kula. Grosz Adél Kula. Fuchs Gyula gabona kereskedő Cserevenka. Kaufman D. ker. utazó Budapest.

Városi ügyek.

A Buday József elhunyt folytán megürült belvárosi bizottsági tagságra a tegnapi, 15-én megtartott választás alkalmával Danczer Kornél m. kir. pénzügyigazgató választatott meg. Ezen egyhangú választás, mellyel e városrészt nemcsak a megválasztott, hanem magát is megtisztelte, legényesebb bizonyítéka azon bizalomnak és tiszteletnek, melyet Danczer pénzügyigazgató két év alatt magának városunkban kivívott, és nyilvánvalóvá teszi, hogy a sokat panaszolt adócsavar városunkban oly kezebben van, melyek kötelestégték az adózó polgárok érdekeivel össze tudják egyeztetni.

A szervezési szabályrendelet újabb leendő megállapítására kiküldött választmány ma, 17-én d. u. 4 órakor tartja első ülését.

A baja-zombor-újvidéki h. é. vasút közgazgatási bejárása e hó 25-én és következő napjain fog megtartatni, mely alkalommal Zombor sz. kir. városát Dr. Csíhás Benő polgármester, Gergurov Milán főmérnök, Ambrozovits Gyula és Konyovits Jusztin bizottsági tagok fogják képviselni.

Művészet és irodalom.

Színház. Veszprémi Jenő színgazgató a következőket teszi közzé: Előleges színházi jelentés. Van szerencsem Zombor sz. kir. város és vidéke műpártoló közönségének szives tudomására hozni, miszerint jól szervezett dráma, vigjáték, népszínmű- és operette-színházommal és saját 8 tagból álló zenekarommal, legközelebb megérkezem s előadásaimat Endre és Johanna Rákossy Jenő történelmi színművével megkezdem. Társulatom, mely Zombor szab. kir. város finomult műgényeinek megfelelőleg van szervezve, a vidék jelesebb erőt foglalja magában, mit ez alatt jelzett névsor eléggé igazol. Társulatom névsora: Műszaki személyzet. Igazgató, főrendező: Veszprémi Jenő. Rendezők: Halasy Béla, Sorándi Tivadar. Színpadi ügyelő: Zendi Mihály. Titkár: Szinai Lajos. Ruhataros: Kádár Imre. Karmester: Révay Arnold. Díszlet festő: Eröss József. Pénztáros: Révayné Ilka. Szertáros: Gubits Fülöp. Zenekari tagok: Leifert Antal, zenekar-igazgató. Valenta Ferenc, Gribl Ferenc, Koller Antal, Fleischer József, Klupp József, Wolf Antal, Haufe Ignác. Működő személyzet. Nők: Veszprémi Ilona, fiatal hősnő, társalgási. Serfőzy Etel, I. operette és népszínmű énekesnő. Guthy Sarolta, operette és népszínmű énekesnő. Peterdi Ilona, operette énekesnő, szende. Szabóné Eszter, operette komika, és anya. Timárné Rózsa, szalon komika, anya. Barosné Anna, néva és szende. Lux Matild, drámai anya, társalgási. Kis Ilonka, Tisztainé Mari, Kirtti Juliska, Kállai Julis, Makainé Ilka, Csige Lajosné, kardalnok és segéd-színésznők. Férfiak: Veszprémi Jenő: hős és lyrai szerelmes, jellem. Halasy Béla: Bonvivánt és szerelmes. Sorándi Tivadar, operette tenor-énekes, társalgási. Csige Lajos, operette és népszínmű bariton. Tisztai Miksa, operette buffó és komikus. Borbély Sándor, tenor buffó komikus. Szinai Lajos, kedélyes apa, komikus. Révay Gyula, drámai apa, intrikus. Gördes Alajos, Eöri Béla, Eröss József, Hrubos Árpád, Vadász Lajos, Nagy Gyula, kardalnok és segéd-színészek. Az idény alatt előadandó darabok: Szegény Jonathan, Katonás kisasszony, Az első és második, Szép Helena, (Ké) szakálu herceg, Gasparone, Údvöske, Cigánybáró, Mikádó, Koldusdiák, Boccaccio, Három csőrű kacska, Pajkos diákok, Feneleányok, Ne hagyj magad Schlessinger, Jani és Juci, Tyukodi Lőrinc, Giegerlik, Tündérháj, Csókon szerzett vőlegény, Három pár cipő, Rendjel, Megboldogult, Ideges nők, Don Caesar, Válás után, Járvány, Könyvtárnok, Csók, Vájlunk el, Csapodár, Vadorzők, Aradi hősnők, Huszár szerelem, Néz meg az annyát, Ördög naplója, IX. parancsolat, Nagymama, Női harc, Szellemdus hölgy, Árványhajú, Pósta Klári, Fityifity, Cifra Juci, Ripacos Pista, Viola, Cigányprince, Cigány, Felhő Klári, Veres sapka, Piros bugyellaris, Csikós, Ingeny élők, Árva Zsuzska, Francillon, Vasgyáros, Fedóra, Szegény ifjú története, Zilah herceg, Társadalom támasszai, Sötét pont, Vasember, Valeni nász, Két árva, Magdolna, Borgia Lucretia, Bánk-Bán, Hun utódok, Hamlet, Romeo és Julia, Angelló, Könyves Kálmán, Pogány magyarok, Endre és Johanna, Zalaméri bíró, Faust, Elektra, Egy katona története, Az ember tragédiája, Csongor és Tünde, Varázsfa, Dráma a tenger fenekén, Utazás a föld körül 80 nap lat, Vizözön, stb. stb. Berlet-hirdetés. Idényberlet (60 előadásra) proscenium-pályól 210 ft. — a többi pályól (60 előadásra) 180

ft. — Zsölyeszék 20 előadásra az F. II. sorban 16 ft. III., IV., V. és VI. sor 12 ft. — Zártszék 20 előadásra VII. VIII. sorban 10 ft. IX. X. sorban 8 ft. — Karzati előhely 20 előadásra 6 ft. Berlet befizetés előzetesen csak 10 előadás után vétetik fel. A pályól berlet eszközölésével a t. előjog tulajdonosoknál személyesen fogok tisztelegni, míg a berlet további eszközölésével Halasy Béla társulatom rendezőjét bízom meg.

Állattenyésztési pályázat. Az országos magyar gazdasági egyesület új hivatalos lapja, a „Köztelek” szerkesztője pályázatot irt ki a gazdasági haszonállatok tenyésztésének bármely ágáról irandó gyakorlati cikkre. A pályadíj 100 frank, mely időközönként ismétlődve fog különböző gazdasági kérdések megvitására kiírtni. Az állattenyésztési pályamunkák f. évi november hó 20-ig küldendők a „Köztelek” szerkesztőségéhez Budapestre.

Ejszaka. A „Magyar Hirlap” pályanyertes tárcája, Kóbor Tamás „Ejszaka”-ja széles körökben ébresztett nagy figyelmet. Lefordították német nyelvre s most a „Zasztava” című újvidéki lapban jelent meg Koszanić Vladimir budapesti egyetemi hallgató szép fordításában szerb nyelven.

Megjelent: Zombor sz. kir. város közönségének, a zombori római katolikus egyház irányában alkotott szabályrendelete.

Dr. Pataj Sándor versei. Verseimet, melyek 10 év alatt részben a „Bácskában”, részben a főváros szépirodalmi lapjaiban, mint a Vasárnapi Ujság, Ország Világ, Fővárosi Lapok, Magyar Salon, Képes Folyóirat, Képes Családi Lapok, Urambátyám, Üstökös, Magyar Figaro, Magyar Háziasszony, Hölgyek Lapja, továbbá Almanachokban stb. megjelentek, összegyűjtve kiadom. Kérem, azokat, akik verseim iránt érdeklődnek és azokra előfizetni szándékoznak, sziveskedjenek az árt (példáyonként 1 ft.) újévig hozzám beküldeni. Gyűjtők 5 példány után egy tiszteletpéldányt kapnak.

Országos címár. A kereskedelemügyi miniszter az orsz. statisztikai hivatal által kiadandó országos címár ügyében azon értesítést teszi közzé, hogy a kérdéses nagy címár az ország összes iparosainak és kereskedőinek címét fogja tartalmazni. E szerint tévedésen alapszik azon aggodalom, hogy a 100 frtnál kevesebb adót fizető iparosok és kereskedők nevei a címárból kimaradnának, ami onnan származott, hogy a 100 frtnál több adót fizető iparosok és kereskedők külön is kiírtattak a kamarák által, ez azonban csak a nagyobb pontosság miatt és azért történt, hogy a népszámlálási adatok alapján készülő címár összeállításánál, az összehasonlító adatok által a legnagyobb pontosság legyen elérhető. A jövő év elején megjelenendő címár mellett eszerint fölsőlegessé válik minden más címár kiadás, mert a hivatalos címár tartalmazni fogja az ország összes önálló iparosait, kereskedőit és ipars kereskedelmi vállalatait.

Az Athenaeum „Reform-Naptára.” A naptár-irodalomban szokatlan jelenség a „Reform-Naptár”, mely most jelent meg az Athenaeum kiadásában Porzolt Kálmán szerkesztésében. Politikai és szépirodalmi tartalommal jelent meg az új naptár, de nem pártpolitikai tartalommal, mert az új vállalat a reformpolitikát szolgálja, mely — szerinte — a pártok fölött áll, s így a naptár egyforma elismeréssel szól egy szabadpárt, mint a nemzeti párt, a függetlenségi és 48-as párt és a 48-as pártkor tagjairól. A naptár első része politikai s a második része szépirodalmi; amaz a legkiválóbb politikai arcképek és életrajzát, emez pedig a legkiválóbb írók dolgozatait tartalmazza. A király arcképe nyitja meg a sort s ezután külön csoportokban ismertetjük a kabinet tagjai, a képviselőház elnöksége s a képviselőház egyes bizottságai. Nyolcvanöt arckép és életrajz van a naptárban s ezek a következők: Szapáry Gyula gróf miniszterelnök. Baross Gábor, Bethlen András gróf, Csáky Albin gróf, Fejérváry Géza báró, Josipovich Imre, Szilágyi Dezső, ifj. Szűgyény-Marich László, Wekerle Sándor miniszterek; a képviselőház elnöksége: Péchy Tamás elnök, Audrássy Tivadar gróf és Bokros Elek alelnökök; az egyes bizottságokból: Almásy Géza, Andrássy Gyula gróf, Apponyi Albert gróf, Asbóth János, Ábrányi Kornél, Beksis Gusztáv, Berzeviczy Albert, Bolgár Ferenc, Böllöny Ödön, Busbach Péter, Chorin Ferenc, Csernátony Lajos, Darányi Ignác, Dárday Sándor, Desseffy Aurel gróf, Emich Gusztáv, Falk Miksa, Fejér Miklós, Fenyevessy Ferenc, Gajári Ödön, Gaál Jenő, Gromon Dezső, Györfly Gyula, Harkányi Frigyes, Hegedűs Sándor, Hódossy Imre, Holló Lajos, Horánszky Nándor, Horváth Lajos, Huszár Károly báró, Jókai Mór, Károlyi István gróf, Kiss Pál, Kovács Albert, Kőrösi Sándor, Latinovich Ernő, Láng Lajos, Lukács Béla, Matuska Péter, Miklós Gyula, Mudrony Soma, Münnich Aurel, Nákó Kálmán gróf, Neményi Ambrus, Neumann Armin, Novák József, Országh Sándor, Perczel Dezső, Pinkovich József, Podmaniczky Frigyes báró, Pulszky Ágost, Pulszky Károly, Rakovszky István, Rónay János, Schwarcz Gyula, Szabó Imre, Szalavszky Gyula, Széll Akos, Szivák Imre, Teleszky István, Tibád Antal, Tisza István, Tisza Kálmán, Tisza Lajos gróf, Tisza László, Törs Kálmán, Ullmann Sándor, Unger Alajos, Vadnay Károly, Vojnich István, Wabrmann Mór, Wodianer Béla. — A szépirodalmi részt Kozma Andor sikertelt verse nyitja meg, „Reform.” Az első prózai dolgozat Jókai Móré, ki „Első utam Bécsbe” címmel igen érdekesen írja le, mint utazott föl 1848-ban legelőször Bécsbe. Podmaniczky Frigyes báró „Az ősi fészek egy erekléje” címmel emlékeiből közöl egy érdekes régi okmányt. Pulszky Ágost a journalistika elméletét fejtegeti; Komocsy József „Királyhymnus”-t közöl, Tolnay Lajos „Az utolsó akadály” címmel elbeszélést ír; Gajári Ödön „Faragatlan mondások” cím alatt aforizmákat közöl. Radó Antal Heinélt fordít egy csinos költeményt; Pulszky Károly „A gellérthegyi Nekropolis” eszméjét veti föl, mely az egész sajtóban nagy vitát támasztott. A szépirodalmi dolgozatok sorozatát Karcag Vilmos érdekes elbeszélése „A számkivetett” zárja be. A gazdag naptári résszel együtt a naptár igen nagy terjedelmű, ára mindazonáltal igen olcsó: 40 kr. Kiállítás is igen díszes, színezett borítékán allegorikus képen Hungaria védasszonya a Reform szőlőjét átadja Szapári Gyula grófnak, kit miniszter társai s a reformpolitikuskok környeznek, a távlatban pedig Széchenyi, Deák és Andrássy mellszobrai láthatók.

Vidéki hírlapirodalom*)

Budapest, november hó.

Most már ilyenről is lehet beszélni. Még eddig az országos sajtó nevezet alatt tulajdonképpen csak a fővárosi sajtót érthették, mert országos érdekeket csak az képviselt, az volt az egész országban elterjedve, s a sajtót, mint nagyhatalmat pedig éppen csak az képviselte, — most már számba kell vennünk a sajtó ama részét is, mely új téren kezd felvirágozni, s melynek gyarapodása oly rohamos, hatása oly szembeötlő, hogy nem sok idő kell hozzá, s ama nagyhatalom egy részét ez az új téren virágzó sajtóirodalom fogja magának vindikálni. És csak jegyezzük meg mindjárt, hogy méltányosan.

Az a figyelmes szemlélő, ki az utolsó egy-két évtized alatt szemtanúja volt annak az erőteljes, lélekemelő kitzdelemnek, melylyel hírlapirodalmunk mintegy hihetetlen rövid idő alatt az európai sajtó színvonalára emelkedett, most hasonló processzust tapasztalhat a sajtó működésének új terén: a vidéken. — Fenti jóslatom talán kissé merész is. De ha látom az óriási, áldásos munkát, melyet a fővárosi sajtó végez, és azt a hatalmat, melyet az az évek hosszú során biztosított számára; és ha látom ama még szerény, kisebb körű, de nem csekélyebb ambícióval, állhatatossággal és nem kisebb erőmegfeszítéssel végzett munkát, a vidéki sajtót; lehetetlennek tartom, hogy ez utóbbi, ha tovább is ily arányban gyarapodik, el ne érje a tökéletesség ama fokát, melyen fővárosi sajtónk áll, és azt a hatalmat, tekintélyt, mely eme tökéletességgel együtt jár.

Pedig az erők nagyon egyenlőtlenek. Mi egy vidéki redakció a fővárosi szerkesztőséghez képest? Számátalan levél, telefonhír, újság, távirat, a világ minden részéről; levelezők, tudósítók, külmunkatársak, riporterek roppant számban; a legjobb erőkből kiválogatott belmunkatársak, főszerkesztő, felelős szerkesztő, helyettes szerkesztők, éjjeli szerkesztők, segéd-szerkesztők, rovatvezetők; ezután meg az éjjel-nappal való gyors, lázas, de mégis öntudatos, pontos, tetszetős munka; zakatoló gépek, a mechanika legújabb vívmányaival, ezek ama főbb tényezők, melyek egy tartalmilag és alakilag tökéletes, jó fővárosi lapot hozhatnak létre. És ebben benne van mind az, a miről valamit írni lehet: politika, szépirodalom, esztetika, politikai, színházi, béli hírek, az idegen világrészek legkiválóbb, a külföld nevezetesebb, az ország főbb, a főváros minden újdonságai, törvényszéki tárgyalások, kereskedelmi tudósítások, táviratok, hirdetések, időjárás és aztán egy halom felelet minden, az olvasók bármilyen kérdésére. S így nem is azon kellene eszünkünk, hogy hogyan töltenek meg azok az újságírók naponként 16—20 oldal érdekes olvasmányt, hanem inkább azon, hogy miképp szoritának be ily anyaghalmozatot az aránylag csekély helyre.

És éppen ez a tulságos anyaghalmozatot adta alkalmat a vidéki hírlapirodalom keletkezésére. Sokkal fontosabb dolgokat kell közölnie a fővárosi újságnak, semhogy reflektálhatna oly eseményekre, melyek fontosságra elenyésznek a többi közönlivaló mellett; de a helyen, hol azok megtörténtek, mégis elég fontosak arra, hogy az ottaniak tudomására juttassák őket. — Így keletkezett a vidéki hírlap; jó sok időt vett azonban igénybe, míg a hírlapnevet megérdemelte; sok ideig tartott csak az is, míg izlése annyira fejlődött, hogy nem a szomszédnak mult heti szűrtével, vagy disznótörővel, nem a meghalt kántor elsiratásával, nem X. Y. kisasszony bájaival és eljegyzési híréhez kapcsolt gratulációkkal foglalkozott, hanem közérdekű dolgokat tárgyalt és tudomásra juttatott, vagyis míg szerkesztője felküzdötte magát a zurnalizmusnak az, a közönségre nézve, neutrális álláspontjára, melyből mindent a részrehajlatlan bírálóként szemlél, mindent a közérdek, közjó, a közérköles szempontjából ítél meg.

De nem akarom nyomon követni a vidéki hírlapokat fejlődésük minden stádiumában, nem szólok azokról, melyek a kezdetlegesség stádiumából ki sem jönnek — mert vannak ilyenek is, — csak utalok arra, mi legfényesebb tanúsága vidéki hírlapjaink és hírlapírónk életképességének, t. i. virágzó vidéki hírlapirodalmunkra. Az újságíró önérzete, ambíciója, becsvégya, mely kiolvasható a fővárosi lap világról szóló hasábjairól, a vidéki lapnak kisebb térre szorított cikkeiben is nyilvánul, a fővárosi lap országos politikát ír, a vidéki lap ép oly éleslátással ír a maga területének politikájáról; a fővárosi lap országos érdekeket őriz és véd, vidéki lapjainkban saját terük érdekeinek ép oly hű őrzőit és védőit látjuk. Egyszóval vidéki lapjaink saját programjukban ép oly derekasan állják meg helyüket, mint a fővárosi sajtó a magáéban. És ez életképesség annál több méltánylát érdemel, a mennyivel kevesebb kényelem áll rendelkezésére a vidéki hírlapírónak, mint a fővárosinak. Bár vidéki lapjaink életében elmúlt már az az idő, mikor a szerkesztő volt egyszersmind a szerkesztőség is; bár vidéki lapjaink is dicsekedhetnek már igazi redakcióval, bár nekik is van már kiterjedt levelező- és tudósítókarrak és tehetséges munkatársak már náluk is a szerkesztés nagy részét végzik, sőt egynémelyik budgetjében már a sürgönyhírekre szánt összeg is tekintélyes és némelyik vidéki hírlapunk már tartalom tekintetében is mérközik a fővárosi lapokkal, nemcsak saját vidékének, hanem az egész országnak is, országos érdeket véd, politikát ír; mindazonáltal a jövőben rejlik még, vajjon lankadatlanul felküzdül-e magukat ama tökéletességig, hogy vidéki és fővárosi lapjaink tartalmilag és technikailag teljesen egyforma erővel működhetnek és karöltve idézik elő a hírlapok áldásos hatását, a felvilágosultságot, műveltséget, civilizációt.

A vidéki sajtó vezérfejfőin áll, hogy annak hatalma, mely rövid idő alatt nagyra növekedett, nagyhatalommá növekedjék, mint az országos sajtóé. A vidéki újságírók az utolsó néhány esztendő alatt fényesen mutatták ki életképességüket, kieszközltek tekintélytük megizmosodását; kieszközltek működésükkel, hogy az ország minden faluja és az egész ország, az összes emberiség szolidaritásba lépett. Ha e működés fáradságokkal, keserves munkával jár is, legyen vigasztalóink és bizdú-

*) „Ne mondja senki, hogy öndicsékvés és cikk közlése. Tudjuk mi, hogy a hírlapirodalom érdemeiből a miénk csak annyi, amennyi a jótékony és áldásból, egy esőseppnek az érdeme. — És e cikk közlésének sem önmagasztalás a célja, hanem oka az öröm, hogy mi is áttekinthetjük érdemüket, mely erők gyűjtésében mindig csak önmagunkra voltunk utalva.” Szerk.

tójuk az önérzet, hogy minden eredményt saját erejükkel vívtak ki, és hogy nem öröklött, hanem kiérdemelt minden siker, mit hírlapíró ezen a téren elérhet.

Schlössz Sándor.

A luxus.

Nem találgatjuk előre, hogy lesz-e bál a farsangban s ha lesz, hány és milyen szabású lesz, de azért ide iktatjuk az alábbi sorokat, a melyek a báli toilletekre vonatkoznak. Föltesszük, hogy a mint eddig meghozta minden farsang a maga bálját, úgy meghozza majd az ideit is az övéit.

Szóljon hát a cikk!

Operettbe vagy bohózatba való kacagató alak volna egy igen gyanusan vörös orru uriember, a ki egyszerre azzal dicsekednék, hogy ő „mértékletességi egyesület”-nek az elnöke. Már első tekintetre elárulva gyöngéd hajlamait az alkohol iránt, az ellentét közte és a tisztség között, melyre „közbizalom” folytán emeltetett, annál mulatságosabb volna, mert sok helyütt ez így is történik. Mi ugyan nem vagyunk olyan szerencsések, hogy valamely mértékletességi egyesület elnökét személyesen ösmernők, de amióta hallottuk, hogy Angolországban épp a „mértékletek” a legnagyobb ivók: hajlandók vagyunk elnöki jelvényül a vörös orrot tekinteni.

Mértékletességi egyesületre ott, a hol az emberek mértékletesen élnek, szükség egyáltalán nincsen. Az ily egyletekbe való belépés csakis azokra nézve szükséges, a kik vagy máris mértékletesen éltek, vagy nagy hajlandósággal bírnak arra, hogy a jövőben ily életmódot folytassanak. A példák azonban inkább azt mutatják, hogy ily egyletek nem sokat változtatnak az emberekben, kik nem lesznek ugyan általuk rosszabbak de jobbak sem.

Sikeresebb eredménye lenne e, ha az emberek egy szinten nagy betegség: fényűzés ellen alakulnának egyesültekké, kimondva: a ki tag, az ruházatban s általában az életmódban luxust nem üzhet?

Közeledik a farsang. A kiket még nem tett fásulttá az élet: a farsang kellemét örömmel várják, mint kedélyes, pihentető szórakozást a munkás élet fáradalmi közbén.

Leányok már nagygyá virulva, kinöve a gyermekszobából, megérve arra, hogy az életbe bevezetessenek: vágyódó tekintettel lesik a farsang közeledtét, mely általuk eddig csak sejtett boldogságot hoz nekik. Nem ilyen zavartalanul vidám tekintete a szülőknék, sőt aggodó azoké, kik kevesebbé tehetősek, mert a divatos fényűzés keserűvé teszi rájuk nézve a gondolatot, hogy gyermeküknek boldogságot szerezzenek. A luxus oly terheket ró rájuk, melyeket a gazdagabb is megérez, a vagyontalan pedig alig, vagy csak áldozatok árán képes elviselni.

A farsang derűjében az árnyék: a fényűzés. Az a gyakran egészen a neveltségig menő verseny, hogy nő a nőt öltözés tekintetében lefőzze.

A húsággal párosult irigységnek a barca visszavettség mindenütt, de leginkább ott, a hol békés kedélyességben szórakozni vágyódnak. — A hol mindenki egyenlő tagja egy kisebb nagyobb társaságnak, melynek, egy a közös célja: a mulatva szórakozás.

Senkinek azt előírni nem lehet: hogyan öltözködjék. A ruhakelme minőségét és árát nem szabhatjuk meg, s nem tiltakozhatunk, hogy magára ne öltse, ha vannak ékszerai.

Elvégre mindenki úgy költi el a pénzt (ha van), a hogy neki tetszik. S ha a nő, kinek százezei vannak, ötezer forintos ruhát is ölt magára, hogy így jelenjék meg valamelyik bálon: ez lehet megjegyzés tárgya, de kifogás alá nem eshetik.

De az már nem mulatság, ahhoz már hozzáfér az elítélő kifogás, ha családok női tagjai a fényűzést utánozva, ezt gyakran egy egész családi élet nyugott existenciáját teljesen felbolygató adósságok árán cselekszik.

Miért? Azért a néhány báli éjért?!

A fényűzés ellen még nem alakultak egyesületek. Ha alakultak volna: bizonyos, hogy a gyűléseken az elnökön feltűnő toilletben foglalná el a díszes helyét. Mert egyesületektől ne várjunk sikeres hatást, sem a mértékletesség behozatalát, se pedig a fényűzés divatjának megszüntetésére nézve.

Az egész közönséget kell, hogy áthassa a fényűzés hóhortjának gyakran káros volta, s hogy a luxusra egyáltalán semmi szükség a farsangon.

Egyszerű báli ruhában csak olyan bájos a nő, s igazán nagy számár az, a ki a ruhára tekint, a luxusra, mikor táncra kéri a nőt, s a lányra, ki egyszerű, izléses, modjúk csak így: ocsóbb ruhában szerényen várja, hogy felkérjék, rá se néz.

A tavalyi farsangon már meglehetősen uralkodott a jó izlés a női toilletteket illetően is. — Neveléses hivalkodást nem látunk, s azért mégis jól mulatott mindenki. Hogy ez a jó izlés azóta nem veszett el, de lehetőleg még rokonszenvebben fog nyilvánulni a közelgő farsangon: óhajunk ez és erős hittünk.

Törvénykezés.

Megdézsmált hagyaték. Sokat foglalkozott már a fenytő bíróság a néh. Angyelits Germán hagyatékának ügyével. De — úgy látszik — még mindig nem eleget. Gruits János, újvidéki lapszerkesztőnek is nagy galibája akadt e dologban, kit azonban a bíróság annak idején fölmentett minden válól. Gruics János dr., most az újvidéki törvényszéknél panaszt nyújtott be Angyelics István, mitrovicai pap ellen. Angyelicset, aki a patriárka hagyatéka ügyében okirathamisítással vádolta volt Gruicsot, Gruics most hamis vádaskodás miatt kéri megbüntetni.

Sajtópör. Érdekes sajtó ügynek tárgyalása volt kitűzve tegnapi Budapestben az ottani sajtóbírósnágnál, melyre tanúkép voltak beidézve s vasárnap csakugyan föl is utaztak a fővárosba: Schmausz Endre megyei alispán, Széchenyi József törvényszéki elnök és Latinovits Pál földbírók is. A sajtópörre két sztanisitsi testvér vizsgálódása adott okot; egymással szemben állanak Pótz András és Pótz József földművesek. Az

ifjabb testvér, Pótz József, kegyetlenül megtámadta a „Bácskaer Volksblatt”-ban bányját, Pótz Andrást, a ki éveken át bírása volt Sztanisics községnek. Azt lányja szemére az önbányának, hogy hivatalával visszaélt és fizelmeivel nemcsak a községet, de az államot is megkárosította. Különös érdeket kölcsönöz ennek a testvérek közt való viszálykodásnak az, hogy korántsem valami anyagi érdekek szították azt, hanem kizárólag politikai gyűlölködés. Az esküdtészi tárgyaláson, melyen a panaszt dr. Darvai Fülöp, a vádlottat pedig dr. Molnár ügyvéd képviselte, Pótz János állításait bizonyítani kívánta, a mire nézve — minthogy a mikor e sorokat írjuk, még nem kaphattunk tudósítást — nem tudjuk, vajjon a sajtóbírósg megadta e az engedélyt. Az ügyről különben lapunk jövő számában meg fogunk emlékezni

Közgazdaság.

As állami és közhatalosi szükségletek szállításának szabályozása. Az orsz. ipartanács egyik legutóbbi ülésén ismertette annak a szabályzatnak a főbb pontjait, a melyet e tárgyban a keresk. miniszter már megállapított s melyet a minisztertanács is jóváhagyott. E szabályzat elvi jelentőségű főbb részei a következők: Állami és törvényhatóságok rendszerint csak nyilvános pályázat útján szerezhetik be szükségleteiket. Kivételek csupán előzetesen kikérendő engedély mellett lehet helye. A szabályzatban föl vannak sorolva azok az esetek, melyekben a nyilvános ajánlati verseny mellőzhető, például pótszállításoknál, a művészet körébe eső megbízásoknál vagy általában 200 frtot meg nem haladó szállításoknál. Mindegyik miniszterium évenként előzetesen összeállítja a reszortjához tartozó hatóságok és közintézetek legközelebbi évi beszerzéseinek kimutatását, melynek egy hivatalos példánya mindannyiszor a kereskedelmi miniszternek is megküldetik oly célból, hogy az netáni észrevételeit az iparfejlesztés céljai szempontjából előzőleg megtehesse, sőt bizonyos speciális eljárás szükségének fenforgása esetén közvetlen ingerenciát is gyakorolhasson kiküldendő közgei útján. Több iparszakmát magában foglaló szállításoknál azok lehetőleg akként csoportosítandók, hogy a szakmabeli iparosokra nézve a külön vállalkozás lehetővé váljék. A szállítások teljesítésére annyi idő elegendő, a mennyi szükséges az illető cikkek kifogástalan előállítására. A közzététel és az ajánlati benyújtás határnapja közt 30 napnál rövidebb idő meg nem állapítható. Csak notorius sürgősség esetén tűzhető ki tizenegy nap határidő. Az óvadék a szállítvány értékének 5%-át meg nem haladhatja. — Pótajánlatok semmi szín alatt sem vehetők figyelembe, és kivételes esetekben legfeljebb újabb nyilvános pályázatot lehet kiírni. A versenyajánlatban világosan megjelölendő azok az iparcikkek, melyeket a vállalkozó saját gyárában vagy műhelyében, vagy más hazai iparvállalat segítségével, avagy végre külföldön szándékozik előállítani, illetőleg beszerezni: minden kiájtás e tekintetben a legszigorúbb megtorlást vonja maga után. (A külföldi verseny e szerint ugyan elvileg kizárva nincs, de nem nehéz belátni, hogy mely tekintetekből kellett a nyilt kizárást kéri, valamint nem nehéz ez intézkedésből azt a célt az sem kiolvasni, mely teljesen megfelel a fentebb közölt javaslatok 1. és 2. pontjának.) A beérkezett ajánlatok felbontásánál az ajánlattevők jelen lehetnek, azonban csupán a főbb pontok olvastatnak föl. A szállítás odaítélésénél a legalacsonyabb ár magában véve nem irányadó. Továbbá elv az, hogy megfelelő ár és minőség mellett a helyi ipar mindig előnyben részesüljön. Ha külföldről való beszerzések szükségesek forog fenn, ehhez az illető reszort-miniszter külön felhatalmazása szükséges. Fontosabb idevágó kérdésekben a kereskedelmi miniszter véleménye előzőleg ki lesz kérendő. — Ha figyelmet érdemlő több hazai ajánlat érkezik be, ez esetben méltányos módokat mellett az össz-szállítvány megfelelő felosztásának van helye. Ha valamely hazai ajánlat nem is felel meg a pályázati feltételeknek, e körülmény magában véve még nem adhat okot az ajánlat feltétlen visszautasítására. Az ajánlattevők a felbontás napjától számítva legfeljebb két hét alatt, és ha felsőbb jóváhagyás szükséges, legközelebb négy hét alatt értesítendő a végérvényes határozatról. Az óvadék a határozathozatal után legközelebb nyolc nap alatt visszakiüldendő az ajánlattevőnek. A szerződési feltételek pontos teljesítése szigorú ellenőrzés alá helyeztetik. A beszállított cikkek származása igazolandó vagy a kereskedelmi kamarák bizonylata, vagy végjegy által, vagy pedig az esetről esetre szerződésileg megállapítandó módokat mellett. Oly esetekben, midőn a speciális ellenőrzést a miniszter magának tartja fenn, az átvétel alkalmával külön közegyek által képviselteti magát. A külföldről történt beszerzésekről külön kimutatásokat kell a kereskedelmi miniszterhez intézni.

Viteldijak mozgósítás esetén. A honvédelmi miniszter körrendeletet bocsátott ki a haderő mozgósítása esetén a vasúti és gőzhajózási viteldijaknak a katonai kincstár rovására való hitelezése tárgyában. A körrendelet szerint a bevonuló nem tetteles állományu legény számára a katonai igazolási okmány, illetőleg annak nem léteben a községi előjáró által kiállított igazolójegy szolgál vasúti igazolvánnyal, a gőzhajó használatánál pedig a községi előjáró által kiállítandó utazási utalvány szállítási igazolvánnyal. Menetjegyek nem adhatnak ki. Azon népfelkelő legénység, melynek utközben vasúti- és gőzhajói vonalrészeket is kell használnia, ezekre nézve a községi előjáró vagy katonai hatóság által látandó el utalványokkal, a melyek szállítójegyül szolgálnak. Csapat szállítványok, parancsnokságok, egyenkint utazó tetteles állományu tiszték, népfelkelő tiszték s katonai tisztviselők, polgári alkalmazottak s az önkéntes betegápolásra beosztott személyzet továbbítása is, a mennyiben a díjak hitelezését kívánják, az utazási igazolvány alapján a hitelezett díjak nyugtázása mellett történik. E hitelezés s a szállítási díjaknak utólag a lehetőséghez képest hetekint az illető forgalmi intézet igazgatóságának székhelyén vagy a legközelebbi katonai fizető helyen való kifizetése főleg azért állapítottat meg, hogy a beszálló állomásoknál a katonai személyzet gyors eligazítása lehetséges, s hogy a csapatszállítványok részére az utazási költségek fedezése céljából pénzelőlegek kiutalása elkerülhető legyen.

Naptár.
November.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
17 Kedd	Csod. Gergely	Hugó	5 Galaktion
18 Szer.	Jenő, Jolán	Ottó, Géza	6 Pál pk.
19 Csüt.	Erzsébet assz.	Erzsébet	7 Miléti 33 vt.
20 Pént.	Valoisi Bódog	Amália, Üdön	8 Mih. főangy.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

itt megrendelhető:
Hírlapok.
Művek.
Naptárak.
Táblázatok.
Faltáblák.
Körlevelek.
Tanulmányi meghívók.
Tantervek.
Etlapok.

Községi nyomtatványokból nagy raktár.

KÖNYV- és KÖNYVOMDAI INTÉZET.

BITTERMANN NÁNDOR ZOMBORBAN.

Papír és írószerek a bevásárlási áron.

Könyv-kötőmunkák elfogadtnak és a kiállítási áron szállítatnak.

A „BÁCSKA” KIADÓHIVATALA.

Községeknek egész éven át hitel.

itt megrendelhető:
Váltók.
Gyászlapok.
Számok.
Leveledek.
Névjegyek.
Eljegyzési és esketési kártyák.
Sima- és dombornyomatu monogramok.

6766. szám.
kig. 1891.

Pályázat.

A Tovarisoa községben rendszeresített községi rendőri állásokra ezennel pályázatot nyitok.
Betöltendő lesz: egy rendőrfőnök, 3 gyalog- és 2 lovas közrendőri állás. Az őrzető fizetése évi 360 frt, a gyalogrendőröké egyenkint 240 frt, a lovasrendőröké pedig évi 240 frt, melyhez fejéenkint 120 frt ló-tartási átalány is járul.
Pályázók feddhetlen előéletűek, kornak, egészségi állapotuk, nyelvismeretükkel s eddigi szolgálataikat tartoznak kimutatni. Kiszolgált altisztek és csendőrök, továbbá kiszolgált katonák és csendőrök előnyben részesülnek. Rubázatukat önmaguk tartoznak sajátjukból beszerezni, de fegyverek s egyéb felszerelésekkel a község által látatnak el.
Felhívom mindazokat, kik ezen állások bármelyikére pályázni óhajtanak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket **f. évi november 29-ig** Tovarisoa község elöljáróinak nyújtsák be.

Palánkán, 1891. évi november 7-én.

Csupor Gyula,
főszolgabíró.

701. szám.
1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 104. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróság 10491/1891. számú végzése által Schuller Mór ó-szivaci lakos javára Schladt Fülöp és neje új szivaci lakosok ellen 102 frt tőke, ennek 1890. évi január hó 2-ik napjától számított 6%, kamarai és eddig összesen 36 frt 84 kr perkiöltés követeleés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 400 frt 50 krra becsült különféle bútorgépek s készpénz követelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.
Mely árverésnek a 10789/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Uj-Szivaccon alperesek lakhelyén leendő eszközlésére **1891. évi november hó 27. napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáróp alul is eladatni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Zomborban, 1891. évi november hó 16-án.

Styrum Mór,
kir. bír. végrehajtó.

Zenetanítás.

Azon esetben, ha elég résztvevő jelentkezik, folyó évi december hó 1-től kezdve közös zene-órákat (zongora, hegedű) számdékozom adni lakásomon.

Tandij havonként 5 frt, mely előre fizetendő. Tanítás kétszer hetenként: szerdán és szombaton délután 2—3-ig.

Bővebbet lakásomon: felső-város, Széchenyi István körút, 352. sz. alatt.

SPÁTH KÁROLY.

981. szám.
h. k. 1891.

Idézés.

Mateasev szül. Ivkov Álfia volt mosorini lakos és Mateasev-féle 316. számú házközösségnek jogosult tagja, aki ezen házközösségből évekkkel ezelőtt önként kilépett s azóta ismeretlen helyen tartózkodik, ezennel felhívatik, hogy jelen idézés közzétételétől számított **60 nap alatt** fentemlített házközösségbe térjen vissza, avagy eddigi tartózkodási helyét a részére ezennel kirendelt ügygondnokához, Gyuragics Stefán, mosorini lakosnál jelentse be s öt célszerű képviselőségre nézve kellőkép utasítsa, mert ellenkezőleg az 1850. évi május hó 7-én kiadott határori alaptörvény 26. §-a és ezen szakaszhoz kibocsátott rendelet e) pontja alapján jogosultsága megszüntnek nyilvánítani s ő a házközösség jogosult tagok sorából hivatalból kitoröltetni fog.
Zsablyán, 1891. évi október hó 1-én.

Baderlitza György,
tb. főszolgabíró.

6453. szám.
kig. 1891.

Pályázat.

Ó-Becse községben újonnan rendszeresített rendőrhadnagyi állásra, melylyel 600 frt évi fizetés van egybekötve, ezennel pályázatot nyitok; felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy felszerelt kérvényeiket, melyből eddig viselt állásuk és képzettségük, valamint nyelvismereteik kivethető legyen, hozzám **f. évi december hó 20-ig** benyújtsák.

Ó-Becse, 1891. évi november hó 10-én.

GOMBOS BÉLA,
főszolgabíró.

3—1

Pályázati hirdetmény.

Szabadkán f. évi november hó 8-án megalakult

közgazdasági bank

részvénytársaság igazgatósága részéről 1200 frt évi fizetéssel javadalmazott egy **könyvvivői**, továbbá egy **könyvvivői gyakornoki** állásra nyilvános pályázat nyitattik. Megkivántatik, hogy:

1. a pályázó kereskedelmi akadémiát végzett legyen;
2. valamely pénzintézetben már tényleg alkalmazásban volt;
3. a megválasztandó könyvvivő évi fizetésének egyszerese erejéig óvadékot uyujtson;
4. ugy a könyvvivő, mint a gyakornok a magyar és német nyelvet tökéletesen bírja s utóbbi irodatiszti teendők ellátására is képesítve legyen;
5. pályázó elméleti és gyakorlati képzettségét, életkorát és erkölcsi magaviseletét igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezűleg irt kérvényét, a gyakornoki állásra vonatkozólag a díjaztatás iránti igény megemlítésével legtovább **f. évi november hó 30-ik napjáig** bezárólag Pertich Mihály urhoz, mint a fennevezett pénzintézet elnökéhez benyújtsa.

Kelt Szabadkán, 1891. évi november hó 11-én.

Az igazgatóság.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe kebeleztet Almás községben az I-ső oszt. fitanítói állás leköszönés folytán újból megüresedvén, betöltésére pályázat hirdettetik. Evi fizetés 500 frt, mely fizetésért a megválasztott az ismétlő iskolásokat is tartozik tanítani. A kérvények az almási r. kath. iskola-székre címezve, nagys. Boromisza Tibor kerületi esperes urhoz Jankovára november hó 24-ig küldendők. Kovatsits Máté isk. elnök, Raichheld Adolf isk. jegyző.

2—1

Alkalmazást nyer.

Kerestetik egy 300 frt évi fizetéssel, szabad lakással, 40 frt fűtési, 25 frt tisztogatási, 8 méter fa és 2 frt fahordatási átalánnyal javadalmazott tanyai népiskolához ideiglenes minőségben alkalmazandó néptanító, ki állását azonnal elfoglalhatja, és végmegegerősítésre rövid idő alatt számíthat.

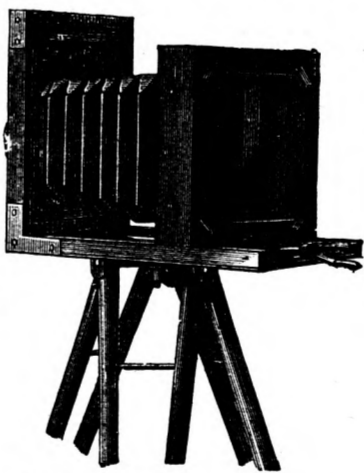
Ó-Kanizsán, 1891. évi november hó 8-án.

MÁRTON MÁTYÁS,
plébános, iskolaszéki elnök.

3—1

SPORT!

Amateur-ök! Turisták!

Fényképészek!

A legmulatságosabb, legcélszerűbb, leghasznosabb, egyuttal legdivatosabb „**Karácsonyi és újévi**” ajándék egy

Goldmann-féle fényképészeti „Turista-Camera“.

Ezen gépek legolcsóbb, legpontosabb és legcélszerűbb bevásárlása nálam történhet, azért, mivel: 1. már 1858-ik év óta kizárólag azoknak készítésével és pontos összeállításával foglalkozom; — 2. gépeim, mint általánosan elismert kitűnő, pontos gyártmányok, minden kiállítás a legnagyobb elismerésben részesültek, olyannyira, hogy a külföldi gyártmányokkal is a versenyt diadalmasan kiálltam, sőt gépeim még a fényképészeti művekben is az illető szaktanárok által mindenütt dicsérve és ajánlva fel-említettnek.

Egy teljesen összeállított „Turista-Camera“ áll: 1 Camerából (9×12), 3 kettős cassetta, 2 objektív deszkácska, 1 fekete beállító posztókendő, 1 botállvány a hozzátartozó triangulussal, 1 tájképlencse és táskából,

melynek ára összesen 35 frt

(lásd árjegyzékem 18-ik lapszámát).

Megrendelhető:

GOLDMANN REZSÓ és ANTAL fényképészeti gépgyárában

BÉCS,

4—1

IV. kerület, Viktor-utca 14. szám.

➔ Képes árjegyzékemet kívánatra díjmentesen küldöm. ➔

Pályázati hirdetés.

A megyei törvényhatóság által jóváhagyott és a törvényhozás, illetve törvényhatóság intézkedéseig érvényes 2/közgy. 1891. számú községi szabályrendelettel szervezett községi rendőrség létszámához tartozó és egyenként 200 frt fizetéssel javadalmazott két gyalogrendőri állásra a pályázat ezennel kiíratik.

Községi rendőrül csak oly egyén alkalmaztatik, aki:

- magyar honpolgár;
- védkötelezettségének megfelelt, 24 ik életévét betöltötte, az 50 et pedig el nem érte;
- feddhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges;
- irni és olvasni tud és a községben divó nyelvet bírja;
- f) az örvetési állásra ezeken kívül megkívánatik a magyar nyelvnek szó és írásban való oly tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végze.

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik:

- az 1873. évi II. t. c. értelmében kedvezményezett altisztek s kiszolgált állami esendőröknek;
- a hadsereg s honvédségnél kiszolgált egyéneknek;
- kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelőségi minőségben) alkalmazásban állott egyéneknek;
- végül előnynek tekintetik minden körülmények között a szolgálati magyar nyelvnek szó és írásban való bírása, valamint a nőtlenység.

Fenti körülmények és előnyök közokiratokkal igazolandók, az egészségi állapot törvényhatósági orvosi bizonyítvánnyal olyképp igazolandó, hogy a szellemi és fizikai állapot és a főbb érzékeknek, hallás és látásnak teljes bírása is kitűnjék.

Pályázati kérvények fentiek szerint okmányolva, alulirt eljáráshoz **folyo évi november hó 26-ig** benyújtandók.

A ruházat költségeit a rendőrök sajátjukból tartoznak fedezni; a többi feltételek a hivatkozott szabályrendeletből bármikor megtudhatók.

Ó Szatpár, 1891. évi november hó 1 én.

Brezssovsky Vazul, Jozity Stevan,
jegyző. 3-2 bíró.

Pályázati hirdetés.

A vármegyei törvényhatóság által jóváhagyott 1156/közgy. 1891. számú községi szabályrendelettel szervezett községi rendőrség egyes állásaira ezennel pályázat iratik ki.

Betöltendők lesznek a következő fizetéssel ellátott állások u. m.:

- egy 240 frttal javadalmazott örvetési állás;
- két, egyenként 200 frt fizetéssel javadalmazott gyalogrendőri állás.

Községi rendőrül csak oly egyén nyerhet alkalmazást, aki:

- magyar honpolgár;
- védkötelezettségének megfelelt, 24 ik életévét betöltötte, a 60-at pedig el nem érte;
- feddhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges;
- irni, olvasni tud és a községben divó nyelvet bírja;
- f) az örvetési állásra ezeken kívül megkívánatik a magyar nyelvnek szó és írásban való oly tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végze.

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik:

- az 1879. évi II. t. c. értelmében kedvezményezett altisztek s kiszolgált állami esendőröknek;
- a hadsereg s honvédségnél kiszolgált egyéneknek;
- Kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelőségi minőségben) alkalmazásban állott egyéneknek;
- végül előnynek tekintetik minden körülmények között a szolgálati magyar nyelvnek szó és írásban való bírása, valamint a nőtlenység. Fenti körülmények és előnyök közokiratokkal és hatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandók olyképp, hogy a szellemi és fizikai állapot és a főbb érzékeknek teljes bírása is kitűnjék.

Pályázati kérvények a fentiek szerint okmányolva, alulirt eljáráshoz **f. évi december hó 1-ig** benyújtandók.

A ruházatot a rendőrök a sajátjukból tartoznak fedezni; a többi feltételek a hivatkozott szabályrendeletből bármikor megtudhatók.

Kelt Bogojeván, 1891. évi november hó 2 án.

Berecz Károly, György István,
jegyző. 3-2 bíró.

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy **Szt.-Tamás** az eddigi

„Glatz-féle vendéglőt”

mely a város közepén fekszik, megvettem, azt **magnagyobbítottam** és **minden kényelemmel** berendeztem. **Jó ételek és italokról,** valamint **pontos szolgálatról,** ugy a **legutányosabb árakról** gondoskodtam. Midőn tehát vendéglőmet az utazó közönség figyelmébe ajánlani bátorkodom, maradtam

tisztelettel

JARMER LIPÓT

vendéglős (ezelőtt a nagyvendéglőben)

Szt.-Tamáson.

Hirdetés.

Csonoplya község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886. XXIX. t. cikkben előirt helyszíni eljárás végett **1891. évi december hó 3-ik napján** a községben megjelened.

Felhívatnak ennél fogva:

1. mindazok, akik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy amennyiben az eljárás bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták, tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitétt határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni, vagy az 1886. XXIX. t. c. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. §-ai értelmében az átruházás szükséges adatokat megszerzeni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellenesben jogait ezen előnyös „utón” nem érvényesíthetik és a bélyeg és illetékelengedés kedvezményétől esznek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők és azok, akiknek javára egyéb nyilvántartott jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvántartott jogok tényleg már megszüntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jogok törlesztését kérelmezzék, vagy a törlesztési engedély nyilvánítsa végett a szerkesztő bizottság előtt megjelenedjenek, mert ellenesben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

1886. XXIX. törvények: a telekkönyvi betétek szerkesztéséről.

15. § A B) lap szerkesztésénél az ingatlan tényleges birtokosának tulajdonjoga jegyzendő be:

a) ha a tényleges birtokos az ingatlan meg szerkesztését a telekkönyvi tulajdonos által kiállított eredeti okirattal igazolja, s amennyiben ezen okirat alapján a tulajdonjog a telekkönyvi rendelet szerint be nem kebelezhető, a tényleges birtoklás helyhatósági bizonyítvánnyal, vagy az eljáró bizottságnál alkalmazott bizalmi férfiaknak (40. §.) szóbeli nyilatkozatával tanúsítja, vagy b) ha írásbeli okirat hiányában a jogügylet létrejöttét az átruházó telekkönyvi tulajdonosnak a bizottság előtt szóval tett beismerésével igazolatik.

Ugyanezen módon jegyzendő be a tényleges birtokos tulajdonjoga akkor is, ha az ingatlan meg szerzése a telekkönyvi tulajdonosnak jogöröre emelkedett bírósági átadási okirattal vagy ítélettel igazolt örököse vagy hagyományosa által kiállított, de bekebelezésre nem alkalmas okirattal, vagy a fentiek szerint igazolt jogutódnak a bizottság előtt szóval tett beismerésével igazolatik.

16. § A tényleges birtokos jegyzendő be akkor is: ha az ingatlan 3 évi békés birtoklását a helyhatóság és a bizalmi férfiak által igazolja, és a telekkönyvi tulajdonos a betétek szerkesztésére kirendelt bizottságnak szabályszerű idézése és felszólítása (44. §) dacára a tényleges birtokos tulajdonjoga bejegyzésének a bejegyzés eszközöléséig ellent nem mond.

A telekkönyvi tulajdonos által a bejegyzés eszközése után, valamint a telekkönyvi tulajdonos jogutóda által előterjesztett ellentmondás hatályáról az 53., 61., 63. és 64. §-ok rendelkeznek.

17. § A tényleges birtokos tulajdonjoga jegyzendő be továbbá: ha az ingatlan nyilvántartásán kívül több átruházásnak képezte tárgyát és ezen átruházások mindegyike szabályszerű okirattal, vagy a 15. § értelmében teendő beismeréssel nem igazolatik ugyan, de az, hogy a kérdéses ingatlan a telekkönyvi tulajdonos vagy igazolt örököse vagy hagyományosa (15. §) által átruházott, legalább is telekkönyvi előjegyzésre alkalmas okirattal, vagy a 15. § értelmében az átruházó szóbeli nyilatkozatával igazolatik, a további átruházásról hiányzó okiratok pedig a helyhatóságnak azzal a nyilatkozatával pótoltnak, hogy az illető átruházásról a tulajdonossal bírnak, s ezenfelül a helyhatóság és a bizalmi férfiak bizonyítják, hogy az igénylő az illető ingatlan tényleges birtokosának van.

18. § A tényleges birtokos tulajdonjoga jegyzendő be végre: ha a telekkönyvi tulajdonos legalább 3 év előtt elhalt, vagy holléte legalább 3 év óta nem tudatik és a helyhatóság igazolja, hogy tudomással bir azon egy vagy több átruházásról, a melyek által a tényleges birtokos a kérdéses ingatlan megszerzte, s egyszersmind a helyhatóság és a bizalmi férfiak által az is igazolatik, hogy a tényleges birtokos maga, vagy ő és birtokelődei legalább 10 év óta az ingatlan békés birtokában vannak.

Ha a telekkönyvi tulajdonos holléte nem tudatik: a tényleges birtokos tulajdonjoga csak akkor jegyzendő be, ha a helyszíni működés befejezéséig a telekkönyvi tulajdonos a bejegyzésnek ellent nem mond.

A telekkönyvi tulajdonos által a bejegyzés eszközése után, valamint a telekkönyvi tulajdonos jogutóda által előterjesztett ellentmondás hatályáról az 53., 61., 63. és 64. §-ok intézkednek.

22. § A telekkönyvi tulajdonos, továbbá a tényleges birtokos, ha ez utóbbinak tulajdonjoga a jelen törvény alapján (15-18. §§) a betét B) lapjára leendő bejegyzés céljából a betétek szerkesztésére kirendelt bizottság által igazoltnak elfogadottnak, ugyszintén az, akinek javára valamely nyilvántartott jog bejegyezve van, jogosítva vannak, a telekkönyvi tulajdonos szerint még fennálló de tényleg már megszünt jogra vonatkozó bejegyzésnek törlesztését, a törlesztésre alkalmas okirat alapján, vagy a jogosítottnak a bizottság előtt előszóval tett elismerése alapján, az eljáró bizottság előtt kért.

1889. XXXVIII. törvények, az 1886. XXIX. törvények módosításáról és pótlásáról.

5. § Az 1886. XXIX. t. c. 15. §-a akképen egészítetik ki, hogy a tényleges birtokos tulajdonjoga

akkor is bejegyzendő, ha a tényleges birtokos a telekkönyvi tulajdonos, vagy ennek igazolt örököse vagy hagyományosa ellen hozott s jogöröre emelkedett olyan ítéletet mutat fel, a melylyel az illető ingatlan tulajdonjoga a tényleges birtokosnak megítéltetett, vagy a telekkönyvi tulajdonos, illetve ennek jogutóda a tulajdonjog elismerésére, vagy a tulajdonjog telekkönyvi bejegyzésének törlesztésére köteleztetett, valamint akkor is, ha a tényleges birtokos az ingatlan átadását örökösödési perben hozott jogörös ítélettel vagy az ingatlan átadását hagyatéki bírósági jogörös végzéssel igazolja. Ugyanezen szabályok megfelelően alkalmazandók az 1886. XXIX. t. c. 17. §-ának esetében is, ha máskülönb az ezen szakaszban előirt követelmények fenforognak.

Az 1886. XXIX. t. c. 15., 17. és 18. §-ainak esetében a telekkönyvi tulajdonos igazolt örökösének tekintendők a legalább 3 év előtt elhalt telekkönyvi tulajdonosnak törvényes örökösödésre hivatott leszármazói, ha az illető hitfelekezeti lelkésze s a helyhatóság bizonyítja, hogy a telekkönyvi tulajdonos után más leszármazó nem maradt, a helyhatóság pedig azt is bizonyítja, hogy tudomása szerint a telekkönyvi tulajdonos végrendeletet nem hagyott hátra.

Ugyanez a szabály áll akkor is, ha az idézett törvény 17. és 18. §-ainak esetében nem a telekkönyvi tulajdonosnak, hanem valamely más birtokelőnek törvényes örökösödésre hivatott leszármazói ruházták az az ingatlan.

6. § Az 1886. XXIX. t. c. 17. és 18. §-ai akképen egészítetnek ki, hogy ha máskülönb az ezen szakaszokban előirt követelmények fenforognak, a tényleges birtokos tulajdonjoga akkor is bejegyzendő, ha a legalább 3 év előtt elhalt telekkönyvi tulajdonosnak, vagy a legalább 3 év előtt elhalt közvetlen birtokelőnek törvényes örökösödésre hivatott leszármazói vannak a tényleges birtokos és az illető hitfelekezeti lelkésze, valamint a helyhatóság bizonyítja, hogy a telekkönyvi tulajdonos, illetőleg a birtokelő után más leszármazó nem maradt, a helyhatóság pedig azt is bizonyítja, hogy tudomása szerint a telekkönyvi tulajdonos vagy a birtokelő végrendeletet nem hagyott hátra.

7. § A tényleges birtokos tulajdonjoga bejegyzésének telekkönyvi kiigazítás címén is helye van a betétszerkesztő bizottság előtt elterjesztett kérelem alapján, ha a telekkönyvi tulajdonos vagy ennek igazolt örököse vagy hagyományosa (1886. XXIX. t. c. 15. és a jelen törvény 5 §-a) a kiigazításba beleegyeznek és a tényleges birtoklás szabályszerű igazolásán felül az előterjesztett adatok kapesán a betétszerkesztő bizottság által eszközölt hivatalos nyomozás útján az is valószínűvé tétetik, hogy a helyszínelésnél hiba követte-tt el.

15. § Az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a akképen módosítatik, hogy a midőn az idézett §-al alapján a nyilvántartásba bejegyzett valamely jog törlesztésének esete forog fenn: azon teheretel-, a melynek törlése iránt előterjesztett kérelmet a betétszerkesztő bizottság figyelembe veendőnek találja, a telekkönyvi betétbe át nem vitetik, hanem annak átvitele egyszerűen mellőztetik.

Kelt Zomborban, 1891. évi november hó 8 án.

Csipó István, Petrovics Valér,

kir. s. tkvvezető. 3-2 kir. albiró.

Árverési hirdetés.

Alulirt község elöljárói részéről közhírré tétetik, hogy a községi képviselőtestületnek f. évi ápril hó 22-én 13. sz. a. hozott határozatával o. é. 1127 frt 97 kr építési költségekkel megállapított, és a tekintetes megyei törvényhatósági bizottságnak 958/kgy. ex 1891. sz. alatti határozatával engedélyezett községi pásztorlak felépítésének biztosítására az árverési határnapot f. évi december hó 10-én d. e. 9 órára Rác-Militics községhezához tűzi ki.

Kikiáltási ár a költségvetésileg megállapított fenti építési összeg.

Az árverési feltételek és műszaki tervek a község jegyzői irodában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Rác-Militicsen, 1891. november hó 10-én.

Radoychich Endre, Becker Károly,
jegyző. 3-2 bíró.

Árlejtési hirdetés.

A zombori kir. ügyészség a felügyelete alatti zombori kir. törvényszéki fogház, valamint a szántai rabmunkaház 1892. évi szükségletére szállítandó buszaszalma, disznósír fenyűkorommal, fenyőmag, nyirfaseprő, cirokseprő, házi szappan, borecet, fagygyertya, méz, karbolsavas méz és vasgálic biztosítására f. évi december hó 10-ének délelőtti 10 órájára hivatali helyiségében zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött árlejtést hirdet, melyre az árlejtetni óhajtokat oly megjegyzéssel hívja meg, miszerint bánatpénzül (40) negyven forint készpénzben, illetve tőzsdéáron jegyzett állampapírokban teendő le.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban a kir. ügyészi hivatalban megtekinthetők.

Zomborban, 1891. évi november hó 11-én.

DOBÁK BÉLA,

kir. ügyész.